

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 15C/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118201276
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4118201276.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcu: Václav Q., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX/X, XXX XX C., právne zastúpený: Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, IČO: 46 484 914, so sídlom Zákvašov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom na Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 3 055,49 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 527,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 527,03 eur od 8.4.2018 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,40 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručitou súdu dňa 1.2.2018 domáhal zaplatenia sumy v výške 3 055,49 eur spolu s príslušenstvom pozostávajúcím z úrokov z omeškania, ako aj priznania náhrady trov konania.

2. V žalobe uviedol, že ako dlžník požiadal žalovaného o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný mu predložil na podpis formulár s názvom „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru/ Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX“, ktorý vyplnil finančný agent žalovaného a žalobca ho dňa 31.5.2012 podpísal. Žalovaný následne žalobcovi schválil revolvingový úver a zmluvu/žiadosť podpísal. Žalobca argumentuje, že zmluva v časti 5 vyplnenej žalobcom a v časti 6 vyplnenej žalovaným neobsahuje identické údaje. Ak veriteľ v časti zmluvy o schválení úveru uviedol nové údaje, toto bolo potrebné považovať za nový návrh zmluvy v časti, ktorej sa zmena týka. Zo strany žalobcu však nebol následne urobený ďalší úkon, ktorým by zmenu návrhu na uzavretie zmluvy akceptoval. Súčasťou žiadosti/zmluvy bol aj bod 8., ktorý obsahuje Dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, pričom dlžník sa zaviazal za túto službu žalobcovi zaplatiť poplatok pri splátkach úveru vo výške 215,75 eur a pri splátkach revolvingu vo výške 112,08 eur. Bod 8.4 zmluvy zároveň obsahuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka, teda pohľadávky na poskytnutie úveru a pohľadávky na zaplatenie poplatku za službu. Stranami uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, preto sa na ňu vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z., uzavretá zmluva však zákonom stanovené obligatórne náležitosti neobsahuje, absentuje v nej údaj o konečnej splatnosti úveru, výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o presnej výške úveru, v

zmluve je nesúlady ohľadne výšky RPMN a žalobca považuje za neprimeranú aj výšku odplaty (úrokovej sadzby). S poukazom na tieto skutočnosti je úver poskytnutý žalobcovi považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi bol vyplatený úver v skutočnej výške 1 284,25 eur a revolving vo výške 678,76 eur, čo je spolu 1 963,01 eur. Žalobca na základe zmluvy o úvere žalovanému zaplatil sumu 5 018,50 eur, čím zaplatil sumu o 3 055,49 eur viac ako bol povinný. Suma vo výške 3 055,49 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktorej zaplata sa žalobca domáhal voči žalovanému v tomto konaní. Žalobca sa zároveň domáhal zaplata úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po poslednej platbe žalobcu, t. j. od 21.6.2017.

3. Súd vo veci vydal dňa 23.3.2018 platobný rozkaz č. k. 15C/10/2018 - 14, voči ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. Uznesením súdu č. k. 15C/10/2018-46 zo dňa 30.4.2018 súd platobný rozkaz zrušil.

4. Žalovaný v podanom odpore argumentoval, že tvrdenia žalobcu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme dôvodné nie sú. Z bodu 5 (návrhu) a z bodu 6 (prijatia) vyplýva, že žalobca požiadal o úver vo výške 1 500 eur, so splatnosťou 42 mesiacov, pri výške mesačnej splátky 80,37 eur. Z bodu 6 vyplýva schválenie úveru vo výške 1500 eur, pri splatnosti 42 mesiacov a pri výške splátky 80,37 eur, rozdiel medzi uvedenými časťami je pritom v údajoch o RPMN. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Ani zákon č. 129/2010 Z. z. a ani iný právny predpis neustanovuje, že údaj o RPMN bude dohodnutý. Podľa žalovaného zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru, žalovaný poukazuje na ustanovenie článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, z ktorého vyplýva, že Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že Zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o revolvingovom úvere. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený tiež v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Toto oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu. Podľa žalovaného Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a tiež spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Čo sa týka náležitosti „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“, žalovaný poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, v zmysle ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o neuvedení presného údajov o výške úveru, pričom svoje tvrdenia zakladá na porovnávaní sumy úveru uvedenej v zmluve a vyplatennej čiastke. Suma úveru vo výške 840 eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vyporiadania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru ale aj započítanie. To, že žalovanému bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere, táto dohoda bola osobitne podpísaná, žalobca Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel. Žalovaný popieral tvrdenie žalobcu o tom, že výsledná RPMN nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba, údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný popieral i tvrdenie žalobcu o výške odplaty, odplatu považuje za súladnú s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Priemerná výška odplaty bola 46,52 %, a táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, minimálne pokiaľ ide o úhrady realizované pred 1.2.2015, t. j. v období pred 3 rokmi spätne od momentu podania žaloby, ide o sumu prevyšujúcu čiastku 2510,31 eur, čiže v rozsahu žalovanej sumy 545,18 eur. Žalovaný ďalej namietal existenciu prekážky rozhodnutej veci,

keďže o jeho nárokoch ako veriteľa už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 503/07/16 zo dňa 20.4.2017.

5. Žalobca v replike zo dňa 4.6.2018 ozrejmil, že v procese uzatvárania zmluvy je nesúlad v RPMN uvedenej v žiadosti o uzavretie zmluvy (bod 5) a v časti formuláru (bod 6), ktorú tam vpísal žalovaný, zmluva je v tejto časti neplatná. Dvojstranná zmluva vzniká na základe návrhu zmluva a jeho prijatia, pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie, musí ísť o obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, pretože inak zmluva platne nevznikne. Výška RPMN je iná v návrhu a iná v jeho akceptácii, pričom je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nie, podstatné je, že návrh zmluvy nebol prijatý bezvýhradne. Žalobca zotrváva na tvrdeniach, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z., preto ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že výška úroku nemôže byť vyššia ako je RPMN, ide o nezmyselné tvrdenie, pretože ak množina RPMN je tvorená podmnožinou úroku, táto podmnožina nemôže byť nikdy vyššia ako množina, maximálne môže byť rovnaká, ak sú ostatné podmnožiny rovné nule. Žalobca naďalej zotrváva na svojich tvrdeniach o neprimeranosti odplaty, pri porovnateľných spotrebiteľských úveroch v júni 2012 bola priemerná úroková sadzba 11,38 % ročne, teda viac ako šesťnásobne nižšia ako úrok určený v stranami uzavretej zmluve. Námietku premlčania považuje žalobca za nedôvodnú, keďže ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, je potrebné aplikovať objektívnu premlčaciu dobu, ktorá je desať rokov. Z hľadiska plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúce, kedy sa oprávnený o vzniku bezdôvodného obohatenia a o subjekte, ktorý sa na jeho úkor obohatil skutočne dozvedel. Žalobca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až po konzultácii s právnu zástupkyňou, čo bolo dňa 6.6.2017. Nedôvodná je i námietka res iudicata, pretože nie je splnená podmienka totožnosti konaní. Kým predmetom konania pred rozhodcovským súdom bol nárok na zaplatenie istiny a príslušenstva z údajného porušenia zmluvy o úvere, predmetom tohto konania je vydanie bezdôvodného obohatenia nadobudnutého prijatím plnenia nad zákonom dovolený rozsah z dôvodu, že uzavretá zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Je potrebné uviesť, že rozhodcovský súd zjavne neskúmal stranami uzavretú zmluvu z hľadiska dodržania zákonom predpísaných náležitostí.

6. Žalovaný v duplike zotrval na svojich doterajších tvrdeniach, zmluvu o úvere medzi stranami považuje za platne uzavretú, hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Čo sa týka Oznamenia veriteľa o schválení úveru, toto je dokument, ktorý má informatívnu povahu a ktorý je iba potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami. Žalovaný zotrval aj na doterajších tvrdeniach ohľadom dodržania obligatórných náležitostí zmluvy o úvere. Ak žalobca poukazuje na to, že vzorec výpočtu RPMN, ktorý predložil žalovaný, je nesprávny, potom žalovaný akcentuje tú skutočnosť, že zo strany žalobcu nedošlo k predloženiu žiadneho dôkazu, ktorý by mal jeho tézy podporiť. Žalovaný zotrval i na tvrdeniach o primeranosti odplaty za poskytnutie úveru a premlčaní žalobcovho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

7. Súd spor prejednal v súlade s ustanovením § 180 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu, a to žaloby, Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, zmluvných dojednaní, oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, karty klienta, priemerných úrokových mier z úverov, odporu proti platobnému rozkazu, výpočtu RPMN, vyjadrenia k odporu, repliky, dupliky, rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 11C/52/2010, rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 42Cp/282/2008, rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/79/2010, rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 50C/131/2009 a z takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Strany sporu uzavreli dňa 6.6.2012 zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 8500012515. Táto zmluva je označená ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 800012515 (č. I. 7 súdneho spisu). V bode 5 zmluvy označenom ako Údaje o požadovanom revolvingovom úvere je uvedená poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1 500 eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/24, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3 375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 46,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 928,88 eur. Predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu

76,21 %. V bode 6, ktorý je označený ako Údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené nasledovné: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1500 eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/24, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3 375,54 eur, RPMN za úver 66,66 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 46,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %. Táto zmluva obsahuje v článku 8 Dohodu o poskytnutí služby. Predmetom tejto dohody je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, revolvingu a za to sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi sumu 215,75 eur (pri odklade splátok úveru) a 112,08 eur (pri odklade splátok revolvingu).

9. Žalobca súdu predložil tiež Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi datované 6.6.2012 (č. I. 9 spisu), v ktorom sú prehľadne uvedené údaje o schválenom úvere. V konaní nebolo sporné, že tento dokument má len charakter informácie veriteľa o schválenom spotrebiteľskom úvere adresovanej dlžníkovi, nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu zo strany žalovaného, teda nie je súčasťou zmluvy o úvere.

10. Z karty klienta k číslu zmluvy 8500012515 mal súd preukázané, že žalovaný na predmetný úver vykonal úhrady v celkovej výške 5 018,50 eur.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

17. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

18. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/ 2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/ 2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred

lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

22. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Zmluvný vzťah strán sporu založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, uzavretú úverovú zmluvu teda súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Žalovaný mal v zmluve postavenie dodávateľa, pretože pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (poskytovanie úverov), žalobca mal status spotrebiteľa, pretože zmluvu uzatváral ako fyzická osoba, nepodnikateľ. Uzavretú úverovú zmluvu teda súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52 a nasledujúcich. Občiansky zákonník špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa tiež, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

24. Vzhľadom na námietky žalobcu týkajúce sa nesúladu údajov o RPMN v žiadosti o úver a v akceptácii žiadosti žalovaným sa súd zaoberal otázkou konštituovania zmluvného vzťahu medzi stranami. V danom prípade bola zmluva o úvere uzavretá na základe návrhu na uzavretie zmluvy v podobe žiadosti žalobcu o uzavretie zmluvy zo dňa 31.5.2012 a prijatia tejto žiadosti žalovaným dňa 6.6.2012, čo súd považuje za súladné s ustanoveniami platných právnych predpisov, jednak Občianskeho zákonníka, ktorý výslovne pojednáva o uzavretí zmluvy na základe dvoch jednostranných úkonov (návrh a prijatie návrhu) a uvedené nie je v rozpore ani s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Uvedenie inej hodnoty RPMN pri schválení úveru ako bola uvedená v žiadosti o úver podľa názoru súdu nie je možné považovať za nový návrh zmluvy a z tohto dôvodu nie je možné hovoriť o tom, že zmluva nevznikla. Pre vznik zmluvy je totiž potrebné, aby sa strany dojednali na jej podstatných náležitostiach, čo sa v danom prípade aj stalo,

keď z obsahu zmluvy je zrejmé, že strany sa dohodli na výške úveru, počte a výške jednotlivých splátok a úroku. Je potrebné uviesť, že údaj o RPMN by mal správne vzísť z výpočtu podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z. z. a takto vypočítaný údaj by mal byť súčasťou zmluvy o úvere (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z.). Pretože údaj o RPMN sa dohodnúť nedá, nie je možné na túto situáciu aplikovať ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tvrdiť, že uvedenie inej RPMN je nový návrh zmluvy a pokiaľ tento nebol druhou stranou prijatý, zmluva nevznikla. V danom prípade mal súd preukázať, že zmluva o úvere uzavretá bola platne uzavretá, zmluvný vzťah medzi stranami vznikol, žalobca ako spotrebiteľ začal úver aj čerpať. Súd sa ďalej zaoberal skúmaním jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy o úvere.

25. V zmluve chýba riadny údaj o termíne konečnej splatnosti úveru (obligatórna náležitosť zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z.). Údaj 42 mesiacov nie je možné považovať za termín konečnej splatnosti. Súd sa nestotožnil s tvrdeniami žalovaného, ktorý poukazoval na určenie termínu konečnej splatnosti odkazom na čl. 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých je deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára dňom konečnej splatnosti úveru. Keďže údaj o konečnej splatnosti úveru je v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemôže by tento údaj vyvodzovaný (resp. zisťovaný, vypočítavaný, či inak určovaný) spotrebiteľom z iných údajov uvedených v zmluve, ale má byť vymedzený jednoznačne a bez potreby vykonávania ďalších výpočtov. Za dostatočné súd nepovažoval uvedenie dátumu poslednej splátky úveru v oznámení o schválení úveru dlžníkovi, pretože ide o dokument vyhotovený až pri podpise zmluvy žalovaným a žalobca (ktorý zmluvu podpísal skôr) uvedené oznámenie k dispozícii v čase podpisu zmluvy nemal.

26. Súd ďalej skúmal, či zmluva obsahuje výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (obligatórna náležitosť zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z.). S poukazom na platnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd ustálil, že hoci zmluva neobsahuje presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok úveru, nie je možné považovať to za nedostatok vyvodzujúci beúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Takýto právny názor vyslovil Najvyšší súd SR (uznesenie zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017), ktorý ďalej uvádza: „Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku).“

27. Podľa názoru súdu zmluva v časti 6 údaje o schválenom revolvingovom úvere neobsahuje správne vypočítanú hodnotu RPMN. Práve údaj o RPMN je pre spotrebiteľa najdôležitejším ukazovateľom ceny úveru, pretože ide o údaj, ktorý v sebe zahŕňa nielen úrok ale aj všetky poplatky a ďalšie náklady, ktoré musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť okrem vrátenia istiny, ktorú si od neho požičal. K presnej výške RPMN je potrebné dopracovať sa výpočtom (vzorec uvedený v prílohe č. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.). Čo má RPMN zahŕňať obsahuje i ustanovenie § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý pod ročnou percentuálnou mierou nákladov rozumie celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=06.06.2012>> uvedeného zákona. V zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. sa za celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom považujú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom

úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Z týchto definícií je zrejmé, že správne vypočítaná RPMN zahŕňa úrok ako aj ďalšie poplatky spojené s úverom. Pokiaľ žalovaný v časti 6 zmluvy označenej ako údaje o schválenom revolvingovom úvere uviedol, že RPMN je vo výške 66,66 % a zároveň uviedol ročnú úrokovú sadzbu toho istého úveru vo výške 70,01 %, aj bez ďalšieho výpočtu je už na prvý pohľad zrejmé, že RPMN je uvedená nesprávne, pretože je nižšia ako úroková sadzba, ktorú musí RPMN zahŕňať, čo je ďalší nedostatok, pre ktorý je možné považovať sporný úver za úver bezúročný a bez poplatkov.

28. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o nedostatku náležitosti uvedenej v ust. § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, súd konštatuje, že úroková sadzba v zmluve o úvere uvedená je, a to vo výške 70,01 % ročne, vzťahuje sa na úver vo výške 1 500 eur. Podľa názoru súdu ide však o úrok neprimeraný. Z informácií dostupných na portáli Národnej banky Slovenska - Priemerné úrokové miery z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) súd zistil, že v mesiaci jún 2012, t. j. v čase uzavretia zmluvy bola priemerná úroková sadzba spotrebiteľských a ostatných úverov so splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške 11,38 %. V danom prípade si strany dojednali úrokovú sadzbu vo výške 70,01 %. Z tohto je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi stranami v danom prípade viac ako šesťnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období.

29. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011). Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15. decembra 2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004). V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka zmluva o úvere v časti dohody o výške úrokov neplatným právnym úkonom (§ 41 Občianskeho zákonníka).

30. S poukazom na uvedené skutočnosti, kedy je úver poskytnutý na základe stranami uzavretej zmluvy považovaný za bezúročný a bez poplatkov, tiež s poukazom na neplatnosť dojednania strán o odplate v podobe úroku, vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému len sumu skutočne požičaných peňažných prostriedkov.

31. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí obohatenie vydať.

32. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

34. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobcovi bola skutočne poskytnutá suma peňažných prostriedkov vo výške 1 963,01 eur (1 284,25 eur ako úver + 678,76 eur ako revolving). Žalobca na predmetný úver uhradil sumu spolu vo výške 5 018,50 eur, t. j. zaplatil o 3 055,49 eur viac ako

bol vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie zmluvy povinný, čím na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktorého vydania sa žalobca voči žalovanému domáha podanou žalobou. Keďže žalovaný namietol premlčanie uplatneného nároku, súd sa zaoberal uvedenou námietkou. Námietku žalovaného o premlčaní uvedeného nároku žalobcu súd vyhodnotil ako čiastočne dôvodnú.

35. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

36. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe ako aj v objektívnej premlčacej dobe. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že oprávnenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt.

37. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, odkedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slová „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Každý je povinný poznať právo, no nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby to právo vedel aj správne aplikovať. Takéto právne posúdenie vychádza i z judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktorý konštatoval, že „za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného.“ (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004, sp. zn. 1 Cdo 67/2011, R 25/1986).

38. Subjektívna premlčacia doba v danom prípade začala plynúť až od preukázateľnej vedomosti žalobcu o tom, že žalovaný od neho prijal plnenia v rozpore so zákonom. Princíp neznalosť zákona neospravedlňuje v tomto prípade musí ustúpiť princípu ochrany spotrebiteľa. V posudzovanom prípade žalobca skutočnú vedomosť o tom, že úver preplatil, získal až po porade s právnu zástupkyňou dňa 6.6.2017, a týmto momentom mu začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota. Pretože žaloba bola podaná dňa 1.2.2018, možno konštatovať, že žaloba bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

39. Súd ďalej posudzoval plynutie objektívnej premlčacej doby. Objektívna premlčacia doba je stanovená ako maximálna lehota na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pre začiatok plynutia tejto lehoty je rozhodujúci deň, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Ak sa plnenie bez právneho dôvodu poskytuje postupne, po častiach, objektívna premlčacia doba začína plynúť pri každej splátke osobitne, v okamihu kedy k plneniu došlo. Z karty klienta (č. I. 10 spisu) mal súd preukázané vykonávanie jednotlivých úhrad žalobcom. Z uvedeného súd zistil, že žalobca uhradil celú požičanú sumu vo výške 1 963,01 eur už splátkou č. 25 dňa 24.7.2014. Žalobca tak celý dlh uhradil v 24 splátkach po 80,37 eur (24 x 80,37 eur = 1928,88 eur) a zo splátky č. 25 vo výške 80,37 eur bolo na zostatok sumy skutočne požičanej spotrebovaných 34,13 eur (34,13 eur + 1928,88 eur = 1963,01 eur) a suma vo výške 46,24 eur už predstavovala bezdôvodné obohatenie žalovaného). Žalobca následne uhradil ďalšie splátky a to až do celkovej sumy 5 018,50 eur, z ktorej sa voči žalovanému domáha vrátenia sumy 3 055,49 eur. Žalobca podal žalobu na súd dňa 1.2.2018. Pretože žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania, súd žalobcovi priznal len nárok na zaplatenie splátok uhradených 3 roky pred podaním žaloby, čo v danom prípade predstavuje splátky č. 32 - 66, ktoré boli žalobcom uhradené najskôr 1.2.2015. Splátky č. 32 - 66 predstavujú sumu spolu vo výške 2527,03 eur, ktorú sumu súd žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia priznal. Vo zvyšnej časti predstavujúcej sumu vo výške 528,46 eur súd žalobu z dôvodu žalovaným vnesenej námietky premlčania zamietol. Pokiaľ ide o plynutie objektívnej premlčacej doby, tu sa súd s nestotožnil s tvrdeniami žalobcu, že na tento prípad je potrebné posudzovať premlčanie práva žalobcu v objektívnej desaťročnej premlčacej dobe z dôvodu, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu preukázaný nebol.

40. K námietke žalovaného o existencii prekážky rozhodnutej veci z dôvodu, že o totožnom nároku malo byť rozhodnuté právoplatným rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 503/07/16 zo dňa 20.4.2017 súd uvádza, že žalovaný rozhodcovský rozsudok, na ktorý vo svojich vyjadreniach poukazoval ani nepredložil. Súdu okrem dátumu a čísla rozhodnutia ani nie je známe, ktorým rozhodcovským súdom mal byť predmetný rozhodcovský rozsudok vydaný. Napriek skutočnosti, že žalobca existenciu rozhodcovského rozsudku nepoprel, jeho závažnosť od začiatku namietal a poukazoval na skutočnosť, že v rozhodcovskom konaní sa rozhodcovský súd vôbec nezaoberal posúdením stranami uzavretej zmluvy z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok, či splnenia obligatórnych náležitostí. Žalovaný ani napriek uvedeným námietkám žalobcu nepreukázal existenciu záväzného rozhodnutia obsahujúceho všetky náležitosti a vydaného na základe platne uzavretej rozhodcovskej doložky, ktoré by pre toto konanie zakladalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata). K tejto námietke žalovaného súd upriamuje pozornosť i na doterajšiu rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov v Slovenskej republike, jednak v spotrebiteľských veciach a jednak v exekučných konaniach, podľa ktorých nulitný rozhodcovský rozsudok nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Nároky vyplývajúce z rozhodcovského rozsudku možno tak považovať za neexistujúce. O tom, že rozhodnutie rozhodcovského rozsudku nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci svedčia a rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, napr. Ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 25/2014, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE 308/2011, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/27/2011 zo dňa 29. 01. 2015, 7 Cdo 85/2013, 6Cdo 31/2013, 6ECdo 199/2013, 2Cdo458/2014 zo dňa 27. 08. 2015, 4MCdo/6/2012, 6MCdo/9/2012, 6MCdo 14/2012, 6Cdo 31/2013.

41. Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“) ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

44. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Žalobca sa voči žalovanému domáhal tiež nároku na zaplatenie úroku z omeškania, ktorý žiadal priznať v sadzbe vo výške 5 % ročne počnúc dňom 21.6.2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po poslednej platbe, ktorú žalobca uhradil žalovanému.

46. Žalobca v konaní nepredložil žiadny dokument, ktorým by žalovaného pred podaním žaloby vyzval k úhrade žalovanej sumy, a ktorým by zároveň určil, dokedy je žalovaný povinný jeho nároky uspokojiť. V súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Podľa názoru súdu v posudzovanom prípade splatnosť nároku nastala prvý deň po tom, čo bol žalovaný vyzvaný na plnenie. Pokiaľ žalobca pred podaním žaloby na súd žalovaného k plneniu nevyzval, povinnosť plniť žalovanému vzniká odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola žalovanému žaloba doručená. Žalovanému bola žaloba doručená spolu s platobným rozkazom dňa 6.4.2018 (vyplýva z doručky k č. I. 15 súdneho spisu), povinnosť žalovaného nárok žalobcu uspokojiť mu vznikla dňa 7.4.2018. Žalovaný tento nárok neuspokojil, preto sa dňom nasledujúcim, teda dňom 8.4.2018 dostal do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

47. Žalobca žiadal priznať nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v sadzbe, ktorá je nižšia ako zákonná sadzba upravená vyššie citovaným ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013, čo súd akceptoval a žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania v

požadovanej sadzbe vo výške 5 % ročne z priznanej dlžnej sumy 2 527,03 eur od 8.4.2018 do zaplatenia a vo zvyšnej časti súd nárok žalobcu na úroky z omeškania zamietol.

48. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa v tomto konaní domáhal zaplatenia sumy vo výške 3 055,49 eur. V časti žaloby o zaplatenie sumy vo výške 2 527,03 eur (82,70 %) súd žalobe vyhovel, v tejto časti konania bol úspešný žalobca a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. Žalovaný bol úspešný v časti konania, v ktorej súd žalobu zamietol (o zaplatenie sumy 528,46 eur - 17,30 %). Čistý úspech žalobcu voči žalovanému súd vyčíslil z rozdielu pomerných úspechov a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 65,40 % (82,70 % - 17,30 % = 65,40 %).

49. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.